

trường và hưởng ứng việc bán lương thực ngoài nghĩa vụ cho Nhà nước; tăng cường quản lý lao động ngay từ ở hợp tác xã để ngăn chặn xã viên bỏ sản xuất đi buôn, đi làm hàng xáo, dựa vào hợp tác xã để vận động xã viên bán lương thực ngoài nghĩa vụ cho Nhà nước, bảo đảm Nhà nước nắm được tuyệt đại bộ phận số lương thực hàng hóa mà nông dân cần bán.

— Nhà nước tổ chức việc bán lương thực và các sản phẩm chế biến bằng lương thực để đáp ứng nhu cầu cần thiết của nhân dân và phát huy tác dụng đấu tranh với thị trường tự do.

— Mở rộng mạng lưới ăn uống công cộng (ăn sáng và ăn hai bữa chính) ở thành thị và các trục giao thông chính, kinh doanh theo hai phương thức: bán thu tem và bán giá cao.

— Tăng cường chế biến lương thực ra các mặt hàng chính hợp với thị hiếu của nhân dân (bún, bánh đa thái, mì sợi...) và tổ chức rộng rãi việc đổi các sản phẩm đã chế biến ấy cho nhân dân thành thị và nông thôn.

— Đối với thương nhân, đi đôi với việc sắp xếp công việc làm thích hợp cho họ, cần có biện pháp cứng rắn đối với những người cố tình đi buôn và đầu cơ tích trữ lương thực như cảnh cáo, bắt bán lại, tịch thu, phạt tiền... và nếu có trường hợp nghiêm trọng thì có thể truy tố trước pháp luật.

6. Về lãnh đạo và chỉ đạo thực hiện.

Điều quan trọng trước hết để bảo đảm mọi mặt công tác lương thực tiến hành có kết quả tốt là phải chăm lo đầy mạnh sản xuất và quản trịet hơn nữa nội dung, tư tưởng chính sách lương thực của Đảng và Chính phủ cho các cấp bên dưới, cho cán bộ, đảng viên và xã viên, nông dân.

Cần chú trọng tăng cường kiểm tra việc chấp hành các mặt chính sách lương thực ở cơ sở để phát hiện và uốn nắn kịp thời các lệch lạc có thể xảy ra.

Các ngành ở trung ương, nhất là Bộ Lương thực và thực phẩm, Bộ Nội thương, Ban quản lý hợp tác xã nông nghiệp căn cứ theo chức năng nhiệm vụ của mình, cần tích cực giải quyết những vấn đề liên quan trong công tác lương thực; kịp thời nghiên cứu và trình duyệt những chính sách cần phải tiếp tục bổ sung; hướng dẫn, chỉ đạo và giúp đỡ các địa phương thực hiện nghị quyết số 84-CP và chỉ thị này cho tốt.

Năm nay, sản xuất lương thực có triển vọng đạt kết quả khá. Thủ tướng Chính phủ giao trách nhiệm cho Ủy ban hành chính các cấp, cho các Bộ, các ngành có liên quan ở trung ương, tăng cường lãnh đạo và chỉ đạo công tác lương thực một cách toàn diện và chặt chẽ, phát huy những thành tích đã đạt được trong công tác lương thực vụ chiêm vừa qua nhằm bảo đảm hoàn thành thắng lợi nhiệm vụ công tác lương thực vụ mùa năm nay.

Hà-nội, ngày 19 tháng 11 năm 1970

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó Thủ tướng

LÊ THANH NGHỊ

CHỈ THỊ số 233-TTg ngày 25-11-1970 về việc giải quyết một số vấn đề về đời sống cho công nhân, cán bộ thường xuyên đi công tác lưu động

Các ngành ở trung ương thường xuyên có một bộ phận công nhân và cán bộ được điều đi qua nhiều địa phương để làm công tác xây dựng cơ bản, địa chất, đo đạc bản đồ, giao thông, bưu điện, thủy lợi, lâm nghiệp, thủy sản... Các thủ tục đăng ký hộ khẩu chưa được giải quyết kịp thời, các chế độ cấp phát tem phiếu hàng hóa chưa được quy định giải quyết thỏa đáng đang gây một số trở ngại cho việc sắp xếp công tác, đời sống của số công nhân, cán bộ này.

Để cải thiện tình hình trên, Thủ tướng Chính phủ quy định một số chế độ như sau :

Về giải quyết một số vấn đề về đời sống

1. Ủy ban hành chính địa phương nơi có công nhân và cán bộ đến công tác cần chú ý giải quyết nhanh chóng việc đăng ký hộ khẩu tạm trú, theo đúng tinh thần quyết định số 212-CP ngày 20-11-1970 của Hội đồng Chính phủ (không được chệch quá 7 ngày) và giải quyết tốt những vấn đề về đời sống như đối với cán bộ, công nhân chính thức của địa phương mình. Đặc biệt, cần quan tâm giúp đỡ giải quyết các mặt ăn, ở, học tập, chữa bệnh, sinh hoạt chính trị, văn hóa....

2. Các cơ quan lương thực, thương nghiệp của tỉnh, thành phố nơi công nhân, cán bộ đến phải giải quyết ngay việc cung cấp các thủ hàng hóa theo chế độ hiện nay khi những người thuộc diện thường xuyên đi công tác lưu động đã được cơ quan công an đăng ký hộ khẩu.

Việc cấp các loại phiếu, sổ có thể giải quyết theo cách sau đây: hoặc dùng phiếu cũ đang còn giá trị được cấp phát ở nơi đi, đóng dấu lại rồi tiếp tục cho mua ở nơi đến; hoặc đổi phiếu, sổ mới thay cho các phiếu, sổ cũ của nơi đi, sau khi đã cắt bỏ phần đã được mua ở nơi đi. Riêng về lương thực, có thể dùng tem hoặc giấy chuyển lương thực của nơi đi cấp cho hết năm, sang năm sau mới đổi sổ.

3. Đối với một số thực phẩm cần thiết, công nhân và cán bộ có thể được cung cấp trước lối đa là một tháng để dùng khi đi chuyển và trong khi chờ đợi được tiếp tục cấp phát ở nơi đến.

Về trách nhiệm của các cơ quan quản lý.

1. Các ngành cần nghiên cứu lại tổ chức cho hợp lý để có thể bố trí cho công nhân, cán bộ làm việc ổn định lâu dài ở các địa phương, hoặc chỉ đi lưu động trong phạm vi đường ngắn, ít ngày thôi; trường hợp thật cần thiết mới điều động công nhân, cán bộ đi lưu động dài ngày. Công việc điều động đi công tác nơi khác (dù là tạm thời) phải được xét duyệt một cách chặt chẽ.

2. Hàng năm, nếu cần thiết phải điều động công nhân, cán bộ thường xuyên đi công tác lưu động thì các ngành cần thông báo dự kiến kế hoạch điều động của mình cho các Bộ cung cấp hàng hóa biết trước; mỗi khi giải quyết từng chuyển điều động cụ thể hay có trường hợp đột xuất thì phải thông báo lại.

3. Các Bộ có trách nhiệm cung cấp hàng hóa cần nghiên cứu các thủ tục, giấy tờ cấp phát thuận tiện cho công nhân, cán bộ được điều động và chỉ đạo việc tổ chức cấp phát ở các địa phương cho tốt.

4. Các cơ quan cung cấp hàng hóa ở các tỉnh, thành phố cần chú trọng bố trí mạng lưới và địa điểm cấp phát thuận lợi cho những người đi công tác lưu động.

Nếu vì đi chuyển nhiều người mà phải điều chỉnh quỹ hàng hóa, cần phải rút hàng hóa ở nơi có người đi để bù cho nơi có người đến thì các cơ quan cung cấp của hai địa phương phải báo ngay cho Bộ chủ quản của mình để kịp thời giải quyết việc điều chỉnh đó.

Về trách nhiệm của công nhân và cán bộ đi công tác lưu động.

Những công nhân và cán bộ được đăng ký tạm trú ở đâu đều phải:

1. Tuân thủ luật pháp của Nhà nước ở địa phương đó,

2. Chịu sự quản lý về mặt hành chính của Ủy ban hành chính địa phương,

3. Có nghĩa vụ tham gia công tác xã hội ở địa phương ngoài giờ công tác,

4. Trau dồi học tập chuyên môn, nghiệp vụ v.v.....

Ngoài ra, công nhân và cán bộ không được lợi dụng việc được đăng ký tạm trú này để ở lại địa điểm mới sau khi đã hoàn thành công tác.

Các chế độ quy định trên đây áp dụng cả cho các địa phương cá biệt có tình hình phá vỡ điều động một bộ phận người đi công tác lâu ngày sang tỉnh, thành phố bạn.

Hà-nội, ngày 25 tháng 11 năm 1970

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó Thủ tướng

LÊ THANH NGHỊ

PHỦ THỦ TƯỚNG

QUYẾT ĐỊNH số 71 — BT ngày 26-11-1970 về việc đưa một số xã thuộc huyện Lương-sơn tỉnh Hòa-bình về huyện Kim-bôi cùng tỉnh.

BỘ TRƯỞNG PHỦ THỦ TƯỚNG

Căn cứ vào điều 2 của quyết định số 40-CP ngày 26 tháng 2 năm 1970 của Hội đồng Chính phủ về việc chuyển nhiệm vụ quản lý công tác tổ chức của Nhà nước từ Bộ Nội vụ về Phủ Thủ tướng;

Căn cứ vào quyết định số 214-CP ngày 21 tháng 11 năm 1970 của Hội đồng Chính phủ ủy nhiệm cho Phủ Thủ tướng phê chuẩn việc phân vạch địa giới có liên quan đến các đơn vị hành chính xã và thị trấn;

Theo đề nghị của Ủy ban hành chính tỉnh Hòa-bình.